

Патријарх Порфирије: Живимо по принципима који су записани у Јеванђељу, који су израз воље Божје



Његова Светост Патријарх српски г. Порфирије началствовао је 11. септембра 2022. године, на празник Усековања главе Светог Јована Крститеља, светом архијерејском Литургијом у манастиру посвећеном том празнику у Медаку, Епархија горњокарловачка.

Саслуживао је Преосвећени Епископ горњокарловачки г. Герасим са свештенством, свештенмонашством и ђаконима из више епархија Српске Православне Цркве. У наставку доносимо беседу Његове Светости Патријарха г. Порфирија:

-Драга браћо и сестре, увек се радујем када се сабирамо у светињи Божјој на молитви. Ево, Господ је дао данас да дођемо овде у Медак, у ову светињу, у манастир који је посвећен Светом Јовану Крститељу, а који је сазидан у 17. столећу, да прославимо славу овог храма и да се помолимо за све оне који су невинно пострадали у Лици, у Медаку, за све људе, за сав народ, за мир у себи, за мир међу нама, за мир са Богом.

Нема бољег избора, нема бољег начина уз који ћемо све то постићи од управо овог који смо остварили, а то је да смо се сабрали у светињи, да смо дошли у манастир тамо где се вековима наш народ сабирао. Кад је имао радост и кад је имао успехе долазио је у светињу да запечати своју радост, успех и напредак печатом Христовим и благодаћу Духа Светог, али и када је имао невољу, када је имао муку и искушења опет је народ прибегавао светињама.

Наш народ се сабирао у манастирима да ту погледа у себе, у своје срце, да се преиспита, да види да ли је учинио нешто што није ваљало, па га сналази то што га је снашло, или није учинио оно што је требало да учини, па се опет нашао у ситуацији у којој се налази, или му је напосто Бог по промислу на час дао узлет и радост, а на час спустио у неку таму и мрак како би увек и свагда био свесан да је све у Њему, и да је све од Њега, како се не би десило да онда када има узлете и напредак заборави на љубав Божју, заборави на потребу за Њим, заборави на то да је све у Њему и од Њега; док са друге стране, када доживи пад да не би отишао у незнађе, у очајање, да се увек сећа чињенице да је Бог са њим и да га не оставља.

Ево, слава Богу, опет смо дошли у ову светињу Јована Крститеља. Данас славимо Усековање главе Светог Јована Крститеља и чули смо у Јеванђељу да апостол каже да је Ирод, када му је брат умро, узео жену свог брата Филипа, а да је Јован Крститељ указивао на ту чињеницу, указивао да није исправно узети жену свог брата. Иродијаду је то погодило и онда у једном тренутку тражила је главу Јована Крститеља. Ирод јој је донео главу Јованову на тацни. Често се то дешава и у нашим животима. Ми православни хришћани, али и хришћани уопште, имамо Јеванђеље као свој систем вредности, на њему градиво свој живот, успостављамо односе са другима, стварамо културу и цивилизацију и зато се данас може и говорити о хришћанској култури и цивилизацији. Принципи који су записани у Јеванђељу, који су израз воље Божје, јесу принципи по којима ми живимо. Наравно, то не значи да смо безгрешни, да смо свети. Падамо, грешимо, имамо промашаје, али не проглашавамо грех за принцип, не проглашавамо оно што је промашај за правило, него Јеванђеље каже тачно шта је исправно, шта је правда и шта је истина, а ми кад одступимо од тога, кад паднемо, знамо да смо погрешили и имамо потребу да устанемо, имамо потребу да се вратимо правилу, да се вратимо исправном начину живота. Живимо у времену када се јављају многе идеологије које постају и политике, које насилно хоће да заузму место нашег система вредности, нашег погледа на свет. Неретко те идеологије заснивају своја учења управо на промашају, на ономе што је супротно Јеванђељу, на

ономе за шта Јеванђеље каже да је грех. Онда те идеје и идеологије хоће да се наметну испод жита, испод радара, невидљивим радом и, како се то каже, меком моћи.

Зашто њима смета Јеванђеље и јеванђељски систем вредности? Па исто као што је Иродијади сметао Јован Крститељ. Он јој је сметао, јер је био сведок њеног промашаја, њеног греха, Иродовог промашаја и греха. Зато неретко и нове идеологије које хоће да се наметну виде хришћански систем вредности као свог противника, смета им јер је огледало које показује колико је лажна њихова идеологија и зато би да елиминишу, а таквих је покушајај било, тај систем вредности, а у новије доба неретко изнутра хоће да га разоре, да га разводње, да га релативизују, да кажу: Па побогу, зар не говори Јеванђеље о љубави?! Наравно да говори, али говори о љубави која подразумева труд да се живи у врлини, а не о романтичарској и сентименталној љубави у којој све је дозвољено. Све је дозвољено, вели апостол Павле, али није све на корист.

Дакле, Свети Јован Крститељ кога данас славимо, само његово постојање и његова истинита реч је било нешто што доводи до безумља Иродијаду. Чак и сам живот Светог Јована Крститеља, будући да је то био живот у складу са заповестима Божјим, са системом вредности које носи Јеванђеље, сам тај живот и труд да живимо по Јеванђељу смета ономе који би хтео да прогласи грех и страст за исправне, за правило живота, за принцип живота који даје пуноћу и смисао, радост, лепоту и штавише који води у вечност.

Ми славећи данас Светог Јована Крститеља, браћо и сестре, знамо добро да је најважније да се увек одредимо за истински принцип живота, а то је Јеванђеље Христово. То је наша православна вера и зато се сабирамо у светињама. Онда ћемо ма колико лутали и одлутали од њега, под присилом, под притиском, у незнању, у знању, свесно и својим избором имати увек где да се вратимо. Светиња ће увек ће бити наша отворена мирна лука. Та светиња Цркве наше јесте оно што нас повезује, што нам даје идентитет, што нас чува, што чини да јесмо оно што јесмо и да можемо себе са пуним правом доживети, назвати и поносити се тим да припадамо сазвежђу европске цивилизације, европске културе.

Свети Јован Крститељ показује шта је то принцип и правило живота, шта то Бог хоће од нас. То је записано у Јеванђељу, то није моја идеологија, не говоримо ми своје, него покушавамо разумевајући Божје да сведочимо, да говоримо и да живимо по томе. Свети Јован Крститељ управо речју и животом поставља тај принцип, показује га животним, али у исто време зна да смо слаби и немоћни и зато његова проповед почиње речима: Покајте се, јер се

приближи Царство небеско! Шта је то покајање, браћо и сестре? Није то ударање у прса и посипање главе пепелом или кићење и осуђивање самог себе. То је напросто спознаја, препознавање да смо се удаљили од принципа, од Јеванђеља, од оног што је исправан пут, и да када то препознамо имао жељу да се том путу вратимо. То је јеванђељски систем вредности! Покајање на који позива Свети Јован Крститељ Свети оци називају радосном тугом. Зашто? Зато кад сватиш да си погрешио постајеш тужан, али чим пожелиш да будеш исправан и да се вратиш Богу у том тренутку те благодат Божја обасипа и у теби се рађа истинска радост, радост због тога што јеси Христов. Једно је, браћо и сестре, имати систем вредности и трудити се колико год можемо са слабостима својим да живимо по њему; друго је падати, одступати од њега и желети да му се вратиш; а треће је одступити од тога и ту одступницу и одступање прогласити за правило. Нека би Господ дао да увек држимо и чувамо оно што је систем вредности у којем смо крштени, за који смо се определили од кад знамо за себе. Чувајмо га и онда ћемо увек – било у успону или узлету, било у паду или пропадању – имати чврсту котву, имаћемо брод у који ћемо моћи да се вратимо, брод који ће нас водити у сигурну луку спасења, у Царство Божје које овде почиње. Искуство тог Царства дато нам је да овде почне – ко има уши да чује нека чује! – а наравно у пуноћи, у савршенству даје нам се у будућем веку где се слави име Једног Бога, Оца и Сина и Светог Духа, сада и увек и у векове векова. Амин!

После светог евхаристијског сабрања, Његова Светост Патријарх је служио је помен невиним цивилним жртвама и ратним заробљеницима пострадалим у нападу хрватске војске на Медачки џеп септембра 1993. године. Током напада на српска подвелебитска села од 9. до 17. септембра 1993. године, после окрутног злостављања и масакрирања, убијено је 88 цивила и ратних заробљеника, спаљене су, порушене и опљачкане њихове куће и друга имовина.

























spc.rs